

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 18/11 87).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

De to forslag, der er til behandling nu, vil sammen give det private erhvervsliv mulighed for at fradrage udgifter til sponsoraktiviteter inden for det kulturelle område. I Socialdemokratiet hilser vi et øget engagement på det kulturelle område velkommen. Vi mener imidlertid, at de foreliggende forslag er unødigt besværlige. Det må tilskrives mangel på fantasi, at vi efter at have gennemført en skattereform med bl.a. sanering af fradragsjunglen nu bliver præsenteret for et nyt fradrag – oven i købet et fradrag, der skal styres af et nævn under Kulturministeriet. Resultatet af forslagene bliver, at det private erhvervsliv får refunderet halvdel af ydede tilskud til kulturelle aktiviteter over skatten. Det må vi tage afstand fra.

Vi vil under udvalgsarbejdet fremkomme med et ændringsforslag, som klargør forholdene betydeligt og samtidig forenkler administrationen.

Forslaget går i korthed ud på, at staten doubler erhvervslivets tilskud op, når der gives tilskud til kulturelle aktiviteter, som de vil blive defineret i det nævn, der foreslås nedsat. Det er en fremgangsmåde, som vi kender fra indsamlinger, f.eks. til flygtninge.

For at illustrere forskellen på forslagene skal jeg give et enkelt eksempel. Efter skatteministerens og kulturministerens model vil et kulturtilskud på 1 mio. kr. ydet af en privat erhvervs virksomhed blive finansieret af virksomheden for halvdelens vedkommende og af det offentlige via skattelettelsen for den anden halvdelens vedkommende.

Efter vores opfattelse vil det være meget enklere, om virksomheden nøjes med at udbetale den halve million kroner, der så doubles op af Kulturministeriet. Resultatet bliver det samme, men vejen dertil bliver kortere, og den vil gå uden om skattevæsenet. Det er klart og enkelt, og vi får et tydeligt overblik over, i hvilken udstrækning det private erhvervsliv engagerer sig i kulturaktiviteter. Det vil i øvrigt give os herinde et bedre grundlag at fordele de kulturelle midler på, der afsættes på finansloven.

Jeg vil i denne forbindelse gerne have bekræftet, at en gennemførelse af den ene eller anden form for lovgivning om kultursponsoring ikke giver anledning til forslag om beskæring af de nuværende offentlige tilskud til kulturelle aktiviteter. Dette må være en helt klar forudsætning for at udvide det private erhvervslivs og dermed indirekte også det offentlige engagement i kulturaktiviteter, men vel at mærke bestemt af erhvervslivet.

Vi går til udvalgsarbejdet med den tydelige indstilling, at vi ikke skal have indført endnu en type skattefradrag, men samtidig er vi positive over for, at der skabes bedre forhold for kulturlivet i Danmark.

Jimmy Stahr (S):

Da vi nu har så mange yngre tilhørere i dag, kan det være, at man lige skulle tegne vores ændringsforslag lidt tydeligere, for det kan være, at det ikke rigtig gik op for alle, hvordan man kan gøre dette her meget lettere.

Lad os nu sige, at Nordisk Fjerfabrik A/S gerne ville støtte en opsætning af »Svanesøen« på Århus Teater. Det koster 1 mio. kr. Efter kulturministerens forslag skulle det foregå på den måde, at Nordisk Fjer A/S sender Århus Teater 1 mio. kr., så det kunne opføre »Svanesøen«. Ved årsregnskabet opgiver firmaet den ene million kroner som en reklame- eller sponsorudgift og får dermed en skattelettelse på ½ mio. kr. Det vil sige, at skatteyderne skal betale den halve million kroner via kulturministerens nævn.

Det er det, vi synes er at gøre alt for meget ud af den sag – den bliver alt for besværlig. Derfor foreslår vi, at Nordisk Fjer i stedet sender en check til kulturministeren på ½ mio. kr. Når kulturministeren og hans nævn ser den check, tager de deres checkhæfte frem og skriver en check på ½ mio. kr. Så lægger de de to beløb sammen og sender pengene til Århus Teater. Så får Århus Teater den million kroner, det skal have, kulturministeren kommer til at betale den halve million kroner på skatteydernes vegne, som han vil, og Nordisk Fjer A/S kommer til at betale sin halve million kroner. Alle bliver lykkelige, og vi slipper for en masse administration.

Til slut skal jeg lige sige, at hvis dette her nogen sinde skulle blive til noget, bliver vi selvfølgelig nødt til at etablere det nævn, som er foreslået i lovforslag nr. L 96.